

Anècdotes d'Envelat

L'anecdota d'envelat és una cosa més sèria del què molts no es creuen. Cada envelador i cada músic i cada *corrido* en té cent i una per comptar.

Si els enveladors no estessin tan atrafegats sempre acabant de penjar els cortinatges en el moment de començar el ball de la darrera nit — ni tan preocupats pel temps, — i si els músics, en lloc de fer *música*, els dongués per fer literatura, i l'ofici de *corrido* no estés renyit amb les regles de la prosòdia, creiem que se'n podria fer tot un llibre de les anècdotes d'envelat.

A propòsit, recordem que una nit d'agost per les vores del Mogent, a Cardedeu, tinguérem un ensurt. Fugíem de la xafogor del ball i anàrem als afores de la vila veïna, i allí, a la riera mateixa descobrírem una «colònia» de negres de l'Assíria i d'egipcis del Nil.

Eren els negres i els egipcis que s'havien escapat de l'envelat on es representava *Aida*.

En altre poble d'aquest mateix Vallès es feia l'envelat a la plaça, davant mateix de la Rectoria. I el bon rector cada any assistia, del balcó de casa seva estant, als balls i a les funcions que s'hi donaven, amb l'ull sempre vigilant perquè el ramat no s'esgarriés del bon camí. Molts anys hi anava En Santpere, entusiasta d'aquell poble. Cada any s'hi feia sarçuela o opereta. No passaven per menys...

Aquell any es va representar «La Corte de Faraón»; però una avaria en la instal·lació elèctrica deixà l'envelat a les fosques i obligà a posar llum supletori.

I els espectadors assistírem al suplici de Putifar i als neguits eròtics de la seva esposa infidel i oïrem els assenyats consells d'aquelles famoses vídues al ritme de vals i il·luminada l'escena amb els blandons de la parròquia.

Aquí, en nostra ciutat mateixa, hem vist un mercat de porcs — el què hom en diu un mercat de porcs — dins d'un envelat a la plaça de Perpinyà. Ens sembla que era l'any 1907 ó 1908. En Massanas en guardava una fotografia; però nosaltres guardem encara el record d'aquell espectacle pintoresc i anacrònic.

Figureu-vos: Porcs en un envelat!... Uix!

A Puigcerdà anys enrera feien un envelat a la Plaça, rodó, com una gran tenda de campanya. I al mig de l'envelat hi havia l'estàtua del general Cabrinetty; això sí, tota guarnida de flors.

El ball es feia part d'amunt de la Plaça i En Cabrinetty està de cara avall. Semblava fet a posta perquè el brau militar, que tot l'any aguanta damunt de ses espatlles l'admiració i l'agraïment d'aquell poble — i el capot d'abric, — no veiés que en les diades del Roser el jovent li feia aguantar la capa.

Aquesta és de Llinàs. Un any per la festa major varen fer una *corrida de toros* amb toros de debò. La *corrida* es celebrà a l'envelat, fou presidida pel gran Santiago Russinyol i ell mateix en va fer una ressenya entera y pronunciada a «L'Esquella de la Torratxa».

L'espectacle fou divertidíssim. Es va ensorrar el *tablado* dels músics i va haver-hi molta gresca. Però la ressenya — que hauríem volgut publicar i no ens ha estat possible, — sobrepassava l'espectacle.

PLACID

Tots els treballs publicats en aquest Volum de LA GRALLA han estat escrits expressament per la nostra publicació, llevat, com és natural, d'aquells que hem transcrit, com així es fa costar al peu de cada un d'ells.

Agraïm als nostres estimats col·laboradors llur intel·ligent aportació que avalora aquest volum.

Igualment han estat fets expressament per aquest nostre volum els dibuixos que avaloren el text i donen una nota agradable i simpàtica a aquestes planes de festa dedicades a l'Envelat.

També ens cal agrair la cooperació dels industrials i comerciants que fan possible aquesta publicació.

TOROS A L'ENVELAT

— «¡¡¡Olé!!!»

— Sí; «olé»!... I l'entarimat dels músics per terra